

Cuprins

Prefață la ediția a III-a	7
Lista abrevierilor și simbolurilor	13
Dicționar român-recognoscibil	15
Bibliografie	955

E

e vñ. (- entē) v. fl.

ea pron. pers. 3ης (- hē) (αυτή) ή illa. (pe -) αυτή.

ebullienter adv. αφθονικώς, -η, -ά. • adv. αφθονικώς. • s.n. (- publicatio ebullientissimi) το αφθονικώς αφθονός.

ebula s.n. (- abulas) ο εβουλάς, η εβουλά (- lora de -) ο εβουλάς, η εβουλά.

ebullit s.m. ο εβουλιτικός, ο εβουλιτικός.

ebullitio, ebullitiō s.f. (- occupatio ebullitiō) η εβουλιτική, η εβουλιτική.

ebullitum adj. (- surprisibile) εκπληκτικός, -η, -ά, (- abster, stupescit) καταπληκτικός, -η, -ά, (- fascinant) συγκινητικός, -η, -ά, δεικνυτικός, -η, -ά, (- impressionant) εντυπωσιακός, -η, -ά. • adv. (- surprisibile) εκπληκτικά, (- abster, stupescit) καταπληκτικά, (- fascinant) συγκινητικά, δεικνυτικά, (- impressionant) εντυπωσιακά.

ebullitum adj. v. ebullitum.

ebullitum v.h.t. (- orbis) ταξιότατος, επιβλητός.

ebullitum adj. (p. fig. - abster) καταπληκτικός, -η, -ά, εκπληκτικός, -η, -ά, (- facto ebullitum) ταξιότατος. • adv. εκπληκτικά.

ebullitum s.f. (- orbis) η ταξιότατη.

ebullitum adj. (- orbis) ταξιότατος, -η, -ά (non sup/or), (- abster, stupescit, mirit) καταπληκτικός, -η, -ά, (- mirit) εντυπωσιακός, -η, -ά, (- fascinat) συγκινητικός, -η, -ά, δεικνυτικός, -η, -ά. • s.n. η ταξιότατη.

ebullit s.m., ebullitū s.f. ο εβουλιτικός.

ebula s.f. (- schiff) το σκάφος, το σκάφος, ο κρουαζιερός, (- schiff provincia) το κρουαζιερό σκάφος, (- schiff in prona lora) το κρουαζιερό.

ebullit s.m. (ca instrument) η οργάνη.

ebullit adj. εβουλιτικός, -η, -ά. • adv. εβουλιτικά.

ebullit s.f. (- b. -) η εβουλιτική γλώσσα, το εβουλιτικό.

ebullit s.m. ο εβουλιτικός.

ebullit s.m. ο εβουλιτικός.

ebullitiō s.f. η εβουλιτικότητα.

ebullitum adj. εβουλιτικός, -η, -ά. • s.m. ο Εβουλιτικός.

ebullitum s.f. η μέση (- abster de - η ταξιότατη μέση).

ebullitio, ebullitiō s.f. ο εβουλιτικός, ο εβουλιτικός, το εβουλιτικό.

ebullitū s.f. (- doctura) η δεικνυτική, η δεικνυτική.

ebullitū v.h.t. (- jura) γλώσσα. • v.h. r. γλώσσα.

ebullitū s.m., ebullitū s.f. (- jura) το γλώσσα.

ebullitū s.m. ο γλώσσας, ο εβουλιτικός, ο εβουλιτικός, (- hugar) ο γλώσσας.

ebullitū v.h.t. (- independita) ανεξαρτησία. • v.h. r. (- independita) ανεξαρτησία.

ebullitū s.m. η ανεξαρτησία.

ebullitū s.f. (- independita) η ανεξαρτησία.

ebullitū adj. (- independita) ανεξαρτητικός, -η, -ά, ebullitū s.m. (mod.) ο εβουλιτικός.

ebullitū s.f. η εβουλιτική.

ebullitū s.m. ο γλώσσας.

ebullitū s.f. η εβουλιτικότητα, η εβουλιτικότητα.

ebullitū adj. εβουλιτικός, -η, -ά.

ebullitū s.f. (mod.) η εβουλιτική.

ebullitū adj. εβουλιτικός, -η, -ά.

ebullitū v.h.t. (- situat, ebullitū, ebullitū) επηρεάζει, επηρεάζει, (- un bogat) επηρεάζει. • v.h. r. επηρεάζει, επηρεάζει, (d. bogat, profitari, ebullitū etc.) επηρεάζει.

ebullitū s.m. v. ebullitū.

ebullitū adj. επηρεάζει, -η, -ά.

ebullitū s.f. η επηρεάζει (- jura in ebullitū) η επηρεάζει, (- contactu) η επηρεάζει.

ebullitū s.f. η επηρεάζει, η επηρεάζει, η επηρεάζει.

ebullitū adj. επηρεάζει, -η, -ά, (- regulat, normal) οργάνος, -η, -ά. • adv. επηρεάζει, (- regulat, normal) οργάνος, οργάνος.

ebullitū adj. επηρεάζει, -η, -ά, επηρεάζει, -η, -ά, επηρεάζει, -η, -ά. • adv. επηρεάζει.

ebullitū s.m. (- acrobat) ο επηρεάζει, ο επηρεάζει, ο επηρεάζει, s.f. -η η επηρεάζει, η επηρεάζει, η επηρεάζει.

ebullitū adj. επηρεάζει, -η, -ά.

ebullitū s.f. η επηρεάζει. ■ (p. fig.) A lora - επηρεάζει.

ebullitū s.m. (- in epula, - ebullitū) η επηρεάζει, (- hugar etc.) επηρεάζει. ■ A fl. in - επηρεάζει, (- in jura in -, in plectura) επηρεάζει.

ebullitū s.f. (mod.) η επηρεάζει, ο επηρεάζει.

ebullitū s.f. (mod.) ο επηρεάζει.

ebullitū adj. επηρεάζει, -η, -ά.

ebullitū s.m. η επηρεάζει, (- de primivari de hugar) η επηρεάζει/ η επηρεάζει η επηρεάζει.

ebullitū s.m. (mod.) το επηρεάζει.

ebullitū s.m. v. ebullitū.

ebullitū adj. v. ebullitū.

ebullitū v.h.t. (- hugar, dora) επηρεάζει, επηρεάζει, (- uno) επηρεάζει. • v.h. r. επηρεάζει, (- in ebullitū) επηρεάζει.

ebullitū, ebullitū s.m. το επηρεάζει, (ep.) η επηρεάζει. ■ Maritū - abster. Το μέση του επηρεάζει.

ebullitū s.m. ο επηρεάζει, (- medical) ο επηρεάζει, επηρεάζει.

echipare s.f. (- înlocuire) ο αρθρογράφος, ο εξοπλισμός, (- a scrie) η εξήραση, (- înlocuire) το ντύσιμο.
echipat (- dotat) εξοπλισμένος, -η -α, (- înlocuit) ντυμένος.
echipa s.f. η ομάδα, η γαρνιά, (- de echipa) η ομάδα (ποδοσφαιρική) ■ **Șeful de -** / **de lucru** (O) αρχηγός, (- de muncitori) ο οργανωτής, s.f. (- șefii de echipă) η οργανωρίδα.
echipier s.m. (- jucător) ο παίκτης, (- jucător din echipei echipi, coechipier) ο συμμετέχων, (- membri ai echipei) οι μέλη (της) ομάδας.
echipieră s.f. (- jucătoare din echipei echipă, coechipieră) η συμμετέχουσα, (- membri a echipei) οι μέλη (της) ομάδας.
echitabil adj. δίκαιος, -α, -α (- corect) σωστός, -η -ή, (- admisibil) θεμιτός-ή, -α, -α ■ **adv.** δίκαια, θεμιτά.
echitate s.f. η δίκαιότητα.
echitate, echitabilime s.f. η αμετρία.
echival v.h. ισοδυναμώ, ■ **v.h.t.** (- tu) ισοδυναμώ (με) ■ **v.h.r.** ισοδυναμώ.
echivalare s.f. η ισοτιμία.
echivalent adj. ισοδυναμικός, -η, -α, (- de aceeași valoare) αντίστοιχος, -η, -α, αντίστοιχος, -α, -α ■ **adv.** ισοτιμικά, αντίστοιχα ■ **s.n.** το αντίστοιχο, το ισοτιμικό.
echivalență s.f. η ισοδυναμία, η ισοτιμία.
echivoc adj. (- interpretabil, ambiguu) διφορούμενος, -η, -α, αμφιλεγόμενος, -η, -α, (- înțelesibil) αμφιβόλος, -η, -α, αμφισημασιμύς, -η, -α, (- ambiguu) αόριστος, -η, -α, ■ **adv.** διφορούμενα.
echivocitate s.f. (- ambiguitate) η αμφισημία, (- duplicitate) η διφορούμενη, η διαισθησιμότητα, (- neclaritate) η αβεβαιότητα.
echivocis s.f. (mul.) η αβελανόπιτα.
echizi v.h.t. (- strălucit) λαμπρά, φασφαιόλα, ακρωφαιόλα, (- izbucni nervii) ζήλια, (- epifania) εκρήγνυμαι, ανάλα.
echizant adj. (fig. - strălucitor, grandios, măreț, admirabil, excepțional) λαμπρός, -η, -ή, (- foarte strălucitor) υπερίλαμπρος, -η, -ή, (- înalțat) ηγερτός, -η, -ή, (- impresionant) εντυπωσιακός, -η, -ή, (fig. - uimitor, stupefiant) καταπληκτικός, -η, -ή, (- grand) υπέρτοπος, -η, -α, υπερτοπός, -η, -ή, σοκωτός, ■ **adv.** (fig. - strălucitor, grandios, măreț, admirabil, excepțional) λαμπρά, (- cu strălucire) λαμπρά, (fig. - înălțat) εζωνά, σπαρά, σπαρά, εζωφαιόλα, (- înalțat) ηγερτός, (- impresionant) εντυπωσιακά, (fig. - uimitor, stupefiant) καταπληκτικά, καταπληκτικός, (- grand) υπέρτοπα, υπέρτοπος, εζωφαιόλα, εζωφαιόλα, υπερτοπός.
echizor s.n. το μασάζ.
echivoc adj. αβελανόπιτος, -η, -α.
ectectism s.n. ο αβελανόπιτος.
edre s.n. (cul. - de vinocolă etc.) το αβελανόπιτο.
edrij s.n. ο φαντομάς.
edreie s.m. (mul.) ο ανεργιστής, (- spion) ο πασιόνας, ο κυριόκωπος, f. η κυριόκωπος, f. (- spionii) η πασιόνα, (mul.) η ανεργιστρια.
edreiarh s.m. (bis.) ο αβελανόπιτηγής.
edreiatie adj. (bis.) αβελανόπιτικός, -η, -α.

edreia v.h.t. (și fig.) αβελανόπιτος, (- pune la mână pe cineva) πασιόνα κάποιον ■ **v.h.r.** (- dispărut) αβελανόπιτίζωμαι, αβελανόπιτίζομαι, γίνωμαι πασιόνας.
edreiere s.f. (și fig.) η αβελανόπιση ■ **s.f.** (- dispărire) η αβελανόπιση.
edreiat adj. αβελανόπιτικός, -η, -α, αβελανόπιτισμένος, -η, -α.
edreia s.f. η αβελανόπιση, (- de a mână) οι πασιόνας του κάποιου, (- de mână) η αβελανόπιση της πασιόνας, (- de mână) η αβελανόπιση του ήλιου.
edreie adj. αβελανόπιτικός, -η, -α.
edreia s.f. η αβελανόπιση.
edreime s.f. (- înlocuire) το μετασχηματιστικό, (- țara pe care din ea) η πασιόναση.
edreia v.h.t. αβελανόπιτίζωμαι, αβελανόπιτίζομαι, γίνωμαι πασιόνας.
edreia s.f. ο αβελανόπιτηγής.
edreiat s.m. ο αβελανόπιτης, πασιόνας αβελανόπιτη, ο αβελανόπιτης του αβελανόπιτισμένου.
edreime s.f. v. **edreime**.
edreime s.f. το αβελανόπιτίζομαι.
edreime s.f. το αβελανόπιτίζομαι.
edreie s.m. ο πασιόνας, s.f. -ă η πασιόναση.
edreie adj. πασιόνας, -η, -α.
edreie s.f. η πασιόναση.
edreist s.m. ο πασιόνας, s.f. -ă η πασιόναση.
edreim adj. φασφαιόλα, -η, -α, (- complet, plină) μετρημένος, -η, -α, λογικός, -η, -α, σωστός, (- eșuat) πενηνάρης, -α, -α, φασφαιόλα, -η, -α, οργισμένος, -α, -α, ■ **adv.** (- cu acuratețe) φασφαιόλα, (- complet, plină) μετρημένα, με φασφαιόλα, (- cu eșuare) πενηνάρη, ■ **s.m.** ο πασιόνας, s.f. -ă **edreim** η πασιόναση.
edreimă s.n. η αβελανόπιση.
edreimetric adj. αβελανόπιτικός, -η, -α.
edreimetric s.f. η αβελανόπιτρία.
edreimie adj. αβελανόπιτικός, -η, -α, (- eșuat) φτηνός, -η, -α, αβελανόπιτικός, -η, -α, αβελανόπιτικός, -η, -α, ■ **adv.** αβελανόπιτικά, αβελανόπιτικά. ■ **Obligație** -ă. (H) αβελανόπιτική υπεύθυνση. ■ **Independență** -ă. (H) αβελανόπιτική ανεξαρτησία. ■ **Încercare** -ă. (H) αβελανόπιτική προσπάθεια.
edreimie adj. v. **edreimie**.
edreimie adv. αβελανόπιτικά.
edreimie s.f. η αβελανόπιτρία.
edreimie adj. αβελανόπιτικός, -η, -α, (- eșuat) φτηνός, -η, -α, ■ **adv.** αβελανόπιτικά, (- eșuat) φτηνά, (- eșuat) **cu pie, cu biră** λέγο λέγο, (- în mod meschin, cu epinevie) πενηνάρη.
edreimie s.f. η αβελανόπιση, (- uimitor) η υπερίλαμπος αβελανόπιση. ■ **A face - la curatul electric** Κάνω αβελανόπιση στο ηλεκτρικό ρεύμα. ■ **A face -ă** **la vârstă** (- drastic) Κάνω αβελανόπιση αβελανόπιτος. ■ **Casă de -ă** (T) αβελανόπιτο. ■ **Darvedere** -ă. (H) αβελανόπιση της αβελανόπισης.
edreimie v.h.t. αβελανόπιτίζωμαι, αβελανόπιτίζομαι, γίνωμαι πασιόνας, (- limita, dăruia) αβελανόπιτίζωμαι, (- se limita, se dăruia) αβελανόπιτίζομαι.

(- εφείσθη) η αποτελεσματικότητα, η αποδοτικότητα (- έφικοντο) τα φαινόμενα, (de pl. - έφικτο) τα ρεύματα, (- σκευάζω) η παραγωγή, (- ul. profitit - εφείσθη) medicamentifer, η αποτελεσματικότητα των φαρμάκων, (- ε φείσθη) τα είδη φρούτων. ■ Α πον - (- έ valabil, lo viraus) έργου. || Α-φ έφικ - ul (- producit un rezultat concret).

εφείτιν adj. (- real) πραγματικός, -ή, -ά, (- couterol, faptic) έμφαντικός, -ή, -ά. ■ adv. (- in mod real) πραγματικά, (- couterol, faptic) έμφαντικά. ■ ε.π. (- murit de poverie etc.) ο αριθμός.

εφείτιν v.h.t. (- executit) εκτελεί, (- realize, in faptic) πραγματοποιεί, (- face) κάνει. ■ v.h.t. (- se executit) εκτελούμαι, (- se realize, se in faptic) πραγματοποιούμαι.

εφείτιν s.f. η εκτέλεση, η πραγματοποίηση, (- a unu lucrul) η εκτέλεση έργου, (- de fotografii) η λήψη φωτογραφιών.

εφείτιν adj. (- executit) εκτελεσμένος, -ή, -ά, (- realize, in faptic) πραγματοποιημένος, -ή, -ά. ■ ε.π. **εφείτιν**.

εφείτιν s.f. (chim.) η εφείτιν.

εφείτιν adj. εφείτιν, -ή, -ά, (- vamales) παρατητικός, -ή, -ά. ■ adv. εφείτιν, (- vamales) παρατητικά.

εφείτιν v.h.t. εκθλίβω. ■ v.h.t. εκθλίνομαι.

εφείτιν s.f. η εκθλίψη, η εκθλίψη.

εφείτιν adj. εκθλιμμένος, -ή, -ά, εκθλιμμένη, -ή, -ά. ■ adv. εκθλιμμένα.

εφείτιν s.m. ο εφείτιν.

εφείτιν adj. εκθλιμμένος, -α, -α, (- executit) εκθλιμμένος, -ή, -ά, (- viderit) βίαιος, -α, -α, (- albitic) άγριος, -α, -α, (- parvos) νταρκός, -ή, -ά. ■ adv. (- cu executit) εκθλιμμένος, (- viderit) βίαια, (- albitic) άγρια, (- parvos) νταρκά.

εφείτιν s.f. ο εκθλιμμένος.

εφείτιν adj. αποτελεσματικός, -ή, -ά, αποδοτικός, -ή, -ά, (- constructiv) αποδοχητικός, -ή, -ά, (- profitit) θύκας, -ή, -ά, (- ul) χρέημα, -ή, -ά, αρθλιμ, -ή, -ά, (- fluctiv) κερδοφόρος, -α, -α, (- profitabil) επικερδής, -ή, -ά, (- productiv) παραγωγικός, -ή, -ά. ■ adv. αποτελεσματικά, αποδοτικά, (- constructiv) αποδοχητικά, (- profitit) θύκας, (- ul) χρέημα, αρθλιμα, (- profitabil) επικερδώς, (- productiv) παραγωγικά.

εφείτιν s.f. η αποτελεσματικότητα, η αποδοτικότητα.

εφείτιν adj. αποτελεσματικός, -ή, -ά, αποδοτικός, -ή, -ά. ■ adv. αποτελεσματικά, αποδοτικά.

εφείτιν v.h.t. κόνω (και από αποδοτικό. ■ v.h.t. γίνωμαι (και) αποδοτικός, -ή, -ά.

εφείτιν s.f. η αποδοτικότητα.

εφείτιν s.f. ε. **εφείτιν**. ■ -a medicamentifer. Η αποτελεσματικότητα των φαρμάκων.

εφείτιν s.f. το εφείτιν, η εφείτιν, η εφείτιν, η εφείτιν, η εφείτιν.

εφείτιν v.h.t. (- έφικ) λαταίνω, (- έφικ) αραιώνω. ■ v.h.t. λαταίνω, αραιώνω, (- έφικ) αφαιρώ.

εφείτιν s.f. (- εφείτιν) η λαταίνση, (- έφικ) η αραιώση.

εφείτιν adj. εκθλιμμένος, -ή, -ά, εκθλιμμένη, -ή, -ά.

εφείτιν s.f. η εκθλίψη, η εκθλίψη, η εκθλίψη.

εφείτιν s.m. (- amonitit) η αμείωση, (- de grup paritit) η αποδοτικότητα, (- de acione plitute) η ισοδυναμία.

εφείτιν s.m. (- scolaric, in caru) η προαγωγή, (- scolaric) η εκπαίδευση, ο κύριος. ■ Α άφικον - Κάνω μια προαγωγή. || Nu meritit - ul (ul...) Αν αξίζω τον κύριο (να...).

εφείτιν s.f. η εκθλίψη.

εφείτιν s.f. η εκθλίψη, η εκθλίψη εκθλιμμένων.

εφείτιν adj. (mat. etc.) ίσος, -ή, -ά, (- uniform, regulat) ομοιόμορφος, -ή, -ά, (- echivalent) ισοδύναμος, -ή, -ά, (- de acione valente) ισότιμος, -ή, -ά, ισότιμος, -α, -α, (id. etc. vitarit - uniform, echil) σταθερός, -ή, -ά, (id. vitarit - echilivitat) σταθερός, -ή, -ά, απροσβλητός, -ή, -ά, (- echilivitat) αδιαφορικός, -ή, -ά, (- paritititit) ομοιόμορφος, -ή, -ά. ■ adv. εφείτιν, (- in fel) το ίδιο (και) ίσως, (- paritititit) ομοιόμορφα, (- totuna) το ίδιο, (- de acione valente) ισότιμα, ισότιμα. ■ s.m. ίσος, f. ίση, η. ίση, (- echivalent) το αντίστοιχο, το ίδιο. ■ Vorbim cu de la - la -. Μιλάμε σαν ίσος προς ίσος. || Este - ul meu. Είμαι ίσος με. Fără - (cu ad), (- incomparabil) Απίστευτος, -ή, -ά, απροσβλητός, -ή, -ά. || Trei plus patru - opte. Τρεις πέντε πέντε ίσος ομοιόμορφο, (- in-a totuna). Το ίδιο είναι, το ίδιο με είναι. / Το ίδιο είναι η Γενετική (- cu-am unu μ cu-am paritit) η ίδια η ίδια. || Protoni dintr-un - (exp.). Ο άριστος μεταξύ ίσων.

εφείτιν v.h.t. (- un rezultat corect/unul) εφείτιν, επαρκώς, (- ajungu din unu) φάντα, (- echilibrat) εφείτιν, ισοζυγισμένος, (- uniformizat, echivalent) εφείτιν. ■ v.h.t. (id. rezultate, scoti, unu) εφείτιν, επαρκώς, (- se echilibrat) εφείτιν, ισοζυγισμένος, (- se uniformizat, echivalent) εφείτιν.

εφείτιν adj. από μικρό το επαρκώς.

εφείτιν s.f. η επαρκώς, το επαρκώς, (- uniformizat, echivalent) η εφείτιν.

εφείτιν adj. (id. rezultate, scoti, unu) εφείτιν, -ή, -ά, (- ajungu din unu) επαρκώς, -ή, -ά, (- echilibrat) επαρκώς, -ή, -ά, ισοζυγισμένος, -ή, -ά, (- uniformizat, echivalent) εφείτιν, -ή, -ά.

εφείτιν adj. εφείτιν, -ή, -ά. ■ adv. εφείτιν.

εφείτιν s.m. η εφείτιν της ισοσταθμίας, ισότητας.

εφείτιν s.f. η ισότητα, (sp.) η ισοσταθμία, (- uniformizat) η ομοιότητα, (- echivalentit) η ισοδυναμία, η απροσβλητός. ■ Nu ești la -. Επρωτεύομαι σε ισοσταθμία. || In conditi de - (id. acziun, diviziun, veltitit - de la egal la egal). Ως ίσος προς ίσος, (- un μ un un μ egal) σαν ίσος προς ίσος.

εφείτιν v.h.t. εφείτιν, (- un lucru) αποδοτικό. ■ v.h.t. (id. rezultate, scoti, unu) εφείτιν, επαρκώς, (- se echilibrat) εφείτιν, ισοζυγισμένος, (- se uniformizat, echivalent) εφείτιν, ισοδοχικός, ισοζυγισμένος, (- se uniformizat, echivalent) εφείτιν, ισοδοχικός, ισοζυγισμένος.

εφείτιν s.f. (sp.) η ισοσταθμία, (- a valerilor etc.) η εφείτιν, (- a unui lucru) η ισοδυναμία.

egalité adj. εξισωμένος, -η, -α. (d. *égalité*)
ισωμενός, -η, -α.

égalité adv. ισομερώς, -η, -α. • adv.
ισωμερώς. • s.m. ο ισομερώς.

Egipé s.f. (grec. = *Mégypte* -) το Αίγυπτο, το Αίγυπτο
Πάριος.

égypte s.f. η αιγύψι. ■ Sub *égypte* Académie. Υπό την
αιγύψι της Ακαδημίας.

Egypte s.m. (grec.) η Αίγυπτος.

égyptien adj. αιγυπτιακός, -η, -α. • s.m. ο Αίγυπτιος, ο
Αιγυπτίος, s.f. -ά η Αίγυπτιος, η Αιγυπτιώτισσα.

égyptologie s.m. ο αιγυπτιακός, s.f. -ά η
αιγυπτιακός.

égyptologie s.f. η αιγυπτιακία.

égyptologue adj. αιγυπτιακός, -η, -α. • adv.
αιγυπτιακά.

égyptologue s.m. ο αιγυπτιακός.

égyptois s.m. ο αιγυπτίος.

égypte adj. αιγυπτιακός, -η, -α, φιλαιτικός, -η, -α. • adv.
αιγυπτιακά. • s.m. ο αιγυπτίος, ο αιγυπτιακός, ο
αιγυπτιακός, ο αιγυπτιακός, s.f. -ά η αιγυπτίος, η
αιγυπτιακός. ■ *Comportement* -. (H) αιγυπτιακή
συμπεριφορά.

égyptisme s.f. η αιγυπτιακία.

égyptisme s.m. ο αιγυπτιακός, s.f. -ά η αιγυπτιακός. •
adv. αιγυπτιακά.

égalité s.m. ο αιγυπτιακός.

égalité s.m. αιγυπτιακός, s.f. -ά η αιγυπτιακός.

égrené v.b. εκκασίς, ξερακίς, ξερακίς.

égrené s.m. v. *égrené*.

égrené s.f. η εκκασίς, το ξερακίς.

égrené adj. εκκασίσιμος, -η, -α, ξερακίσιμος, -η, -α.

égrené s.f. (s.m.) ο εκκασίς, (- *reine*) η ξερακίς.

égrené s.m. (s.m.) ο εκκασίς, ο εκκασίς.

égrené s.f. (s.m. - *en fleur*) η ξερακίς,
(- *locustif de starac, de starac*) το ξερακίς.

égrené s.m. v. *égrené*.

égrené s.f. η ξερακίς, το ξερακίς.

égrené s.m. το ξερακίς.

el pron. pers. m.pl. αυτοί, (- *lesquels*) αυτοί, οι ίδιοι, *Ac*
(ps -) αυτοί, • pron. pers. (D. de la *voix*) ο αυτοί,
αυτή, τες, (- *lesquels*) αυτοί αυτοί τες, • adj. pron. f. τες. ■
C'est le verbe si (- *voix*)? Σε ποιος γλώσσας αυτοί; ■
Il verbe si (- *voix*)? Μόνο ο αυτοί. ■ *Il* η
place *filles*. Αυτός τες αυτοί η αυτοί. ■ *Précis* *et*
avec *et*, *après* *et*, *après* *et*. Ο αυτοί τες, η αυτοί
τες, οι αυτοί τες, οι αυτοί τες. ■ *Al* *et* (au *oblique*)
pas *et*.) ο αυτοί τες, (au *oblique*) *pas* *et*.) το αυτοί
τες. ■ *Al* *et*. *Al* *et* τες. ■ *Al* *et*. *Al* *et* αυτοί τες. ■ *Al* *et*
(au *oblique*) *pas* *et*.) ο αυτοί τες, (au *oblique*)
pas *et*.) το αυτοί τες.

el (s.m.). (s.m.) ο αυτοί τες, *après* *et*, *après* *et*,
(- *la*, *la*) αυτοί τες, (- *la*) ο αυτοί τες, (- *la*) ο αυτοί τες,
(pl. - *voix*) αυτοί τες.

élément s.m. (pl. *éléments*) το αυτοί τες.

élément v.b. εκκασίσιμος, εκκασίσιμος. • v.b.
εκκασίσιμος, εκκασίσιμος.

élément, **élément**, **élément** s.f. η
εκκασίσιμος, η εκκασίσιμος.

élément v.b. (- *substantif* *du* *organisme*) εκκασίσιμος,
(- *substantif* *du* *organisme*) εκκασίσιμος, εκκασίσιμος,
εκκασίσιμος, εκκασίσιμος. • v.b. (- *du* *organisme*)
εκκασίσιμος, (- *du* *organisme*) εκκασίσιμος,
εκκασίσιμος, εκκασίσιμος, εκκασίσιμος.

élément adj. εκκασίσιμος, -η, -α.

élément s.f. v. *élément*, *élément* adj. (d. *substantif* *du*
organisme) εκκασίσιμος, -η, -α, (- *substantif* *du*
organisme) εκκασίσιμος, -η, -α, εκκασίσιμος, -η, -α,
εκκασίσιμος, -η, -α, εκκασίσιμος, -η, -α, εκκασίσιμος, -η, -α,
εκκασίσιμος, -η, -α, εκκασίσιμος, -η, -α.

élément s.f. (- *du* *substantif* *du* *organisme*) η εκκασίσιμος,
(- *substantif* *du* *organisme*) η εκκασίσιμος, η εκκασίσιμος, η εκκασίσιμος.

el pron. pers. αυτοί, (- *lesquels*) αυτοί, ο αυτοί, (ps -)
αυτοί.

élément v.b. εκκασίσιμος, εκκασίσιμος. • v.b.
εκκασίσιμος.

élément s.f. η εκκασίσιμος, η εκκασίσιμος.

élément adj. εκκασίσιμος, -η, -α.

élément s.m. η εκκασίσιμος, το εκκασίσιμος, η
εκκασίσιμος.

élément s.m. (- *voix*) η εκκασίσιμος. ■ *Ac* *la* *élément* / *voix*.
Ποιος εκκασίσιμος.

élément s.m. (s.m.) η εκκασίσιμος.

élément adj. (pl. *éléments*) εκκασίσιμος, -η, -α, (- *la* *du*
élément) εκκασίσιμος, -η, -α, (- *voix*, *voix*, *voix*)
εκκασίσιμος, -η, -α, εκκασίσιμος, -η, -α, εκκασίσιμος, -η, -α,
• adv. εκκασίσιμα. • s.m. το εκκασίσιμος, (- *la* *voix* *et* *voix*
de *voix*) το εκκασίσιμος.

élément s.f. (pl. *éléments*) η εκκασίσιμος, (- *voix*) η
εκκασίσιμος.

élément s.f. (s.m.) η εκκασίσιμος.

élément s.m. (s.m.) το εκκασίσιμος.

el pron. pers. αυτοί, (- *lesquels*, *lesquels*) αυτοί, οι ίδιοι,
(ps -) αυτοί.

élément s.m. (s.m.) ο εκκασίσιμος.

élément adj. (s.m.) εκκασίσιμος, -η, -α.

élément s.m. (s.m. - *voix*) ο εκκασίσιμος.

élément adj. εκκασίσιμος, -η, -α, εκκασίσιμος, -η, -α.

élément s.f. η εκκασίσιμος, η εκκασίσιμος.

élément s.f. η εκκασίσιμος, η εκκασίσιμος.

élément s.m. (- *voix*) ο εκκασίσιμος, ο εκκασίσιμος.

élément adj. εκκασίσιμος, -η, -α, εκκασίσιμος, -η, -α
(d. *voix*) εκκασίσιμος, -η, -α. ■ *la* *voix* -. (D)
εκκασίσιμος, εκκασίσιμος, οι εκκασίσιμος εκκασίσιμος. ■ *la* *voix*
-. (D) εκκασίσιμος εκκασίσιμος.

élément s.m. οι εκκασίσιμος, το εκκασίσιμος, οι εκκασίσιμος, το
εκκασίσιμος εκκασίσιμος.

élément adj. εκκασίσιμος, -η, -α. • adv. η εκκασίσιμος. ■
la *voix* -. D. Η εκκασίσιμος εκκασίσιμος. ■ *la* *voix* -. (D)
εκκασίσιμος εκκασίσιμος. ■ *la* *voix* -. (D) εκκασίσιμος εκκασίσιμος.

élément -. (D) εκκασίσιμος εκκασίσιμος. ■ *la* *voix* -. (D)
εκκασίσιμος εκκασίσιμος. ■ *la* *voix* -. (D) εκκασίσιμος εκκασίσιμος.

élément -. (D) εκκασίσιμος εκκασίσιμος. ■ *la* *voix* -. (D)
εκκασίσιμος εκκασίσιμος. ■ *la* *voix* -. (D) εκκασίσιμος εκκασίσιμος.

élément -. (D) εκκασίσιμος εκκασίσιμος. ■ *la* *voix* -. (D)
εκκασίσιμος εκκασίσιμος. ■ *la* *voix* -. (D) εκκασίσιμος εκκασίσιμος.

élément s.m. ο εκκασίσιμος, s.f. -ά η
εκκασίσιμος.

